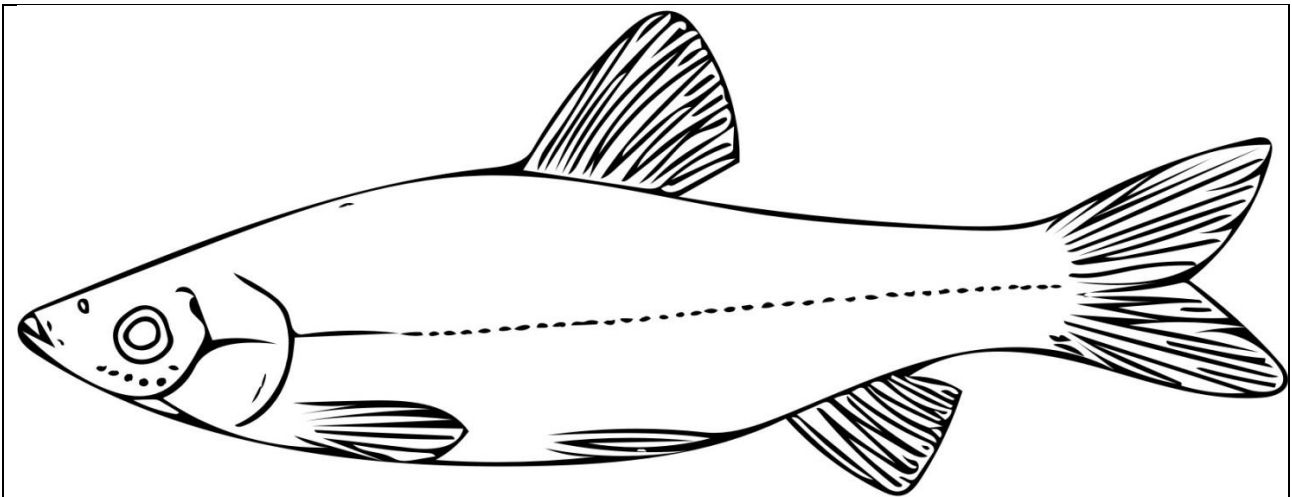

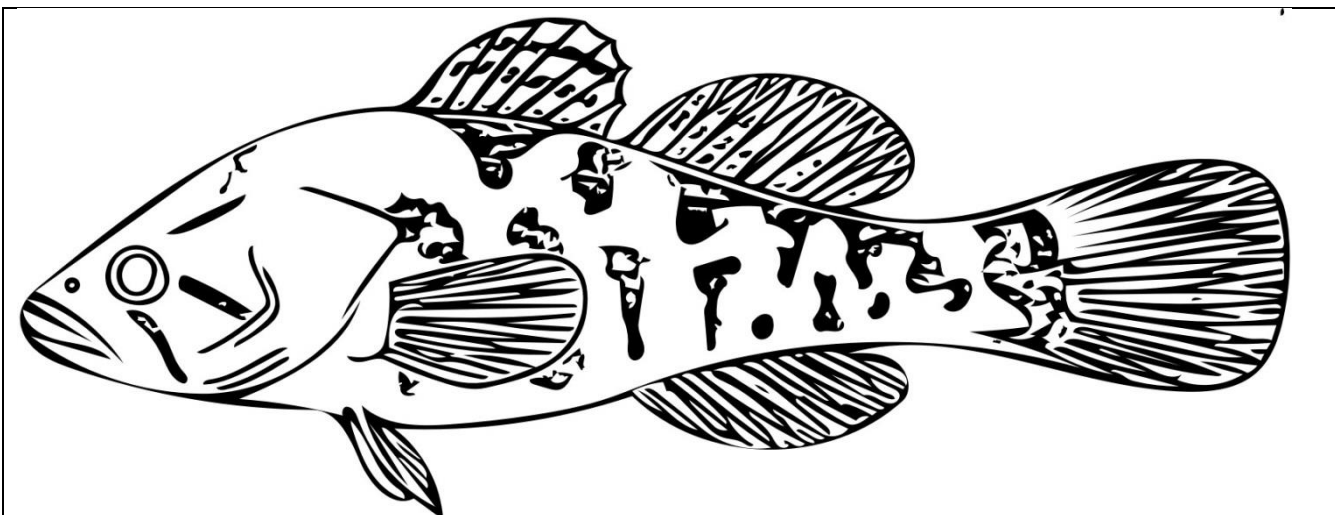
czebaczek amurski - *Pseudorasbora parva* (Temminck & Schlegel, 1846)

Niewielka ryba pochodząca ze wschodniej Azji. Występuje w zróżnicowanych hydrologicznie habitatach, choć preferuje zarośnięte makrofity wody stojące. Dojrzałość płciową osiąga w drugim roku życia, a tarło odbywa wiosną i latem przy temperaturze wody rzędu 15-20°C. Główny pokarm czebaczka stanowi zooplankton, drobne owady, ikra oraz larwy innych gatunków ryb.

cechy gatunkowe:

- mały, wysuwalny, końcowo-górny otwór gębowy
- głęboko wcięta płetwa ogonowa
- duże łuski z pigmentowaną ich zewnętrzną krawędzią
- ciemniejsze łuski ułożone w linii nabocznej
- maksymalna długość ciała 10-12 cm

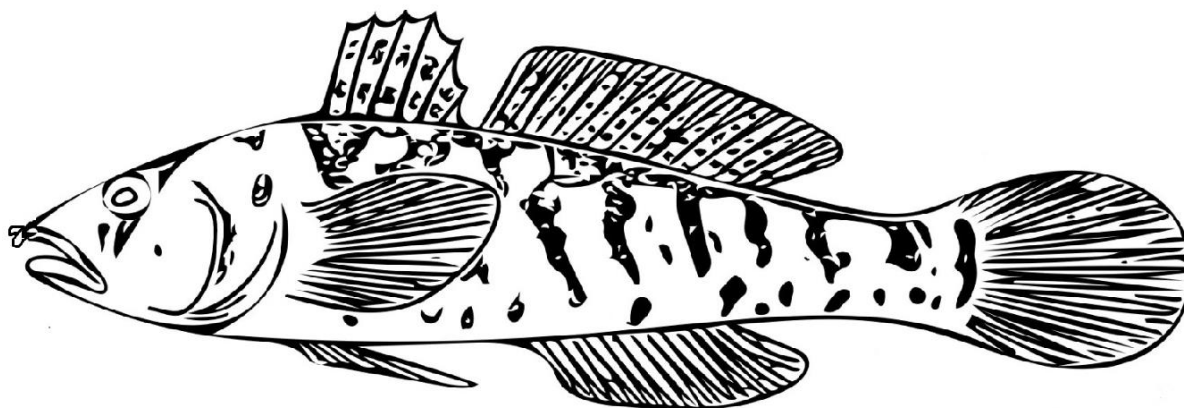
trawianka - *Perccottus glenii* (Dybowski, 1877)

Jej naturalny zasięg występowania obejmuje wschodnią część kontynentu azjatyckiego. W Polsce zasiedla ona gęsto porośnięte makrofitami wody stojące oraz wolno płynące. Dojrzewa płciowo w drugim roku życia. Odbywa tarło porcyjne, kiedy temperatura wody przekracza 15°C. Ikrą aktywnie opiekuje się samiec. Jest gatunkiem odpornym na wahania temperatury oraz deficyty tlenowe. Jest rybą wszystkożerną i bardzo żarłoczną, wykazującą też zachowania kanibalistyczne.

cechy gatunkowe:

- duża, silnie spłaszczona głowa
- otwór gębowy sięgający poza tylną krawędź oka
- ubarwienie ciała oliwkowo-zielone z nieregularnymi ciemnymi smugami oraz plamami po bokach
- 2-3 ciemne smugi na pierwszej płetwie grzbietowej
- dorasta do 25 cm długości ciała

babka rurkonosa - *Proterorhinus marmoratus* (Pallas, 1814)

Pochodzi ze zlewiska Morza Czarnego i Kaspijskiego. W Polsce jej występowanie potwierdzono na kilku stanowiskach środkowej i dolnej Wisły. Jest niewielką rybą prowadzącą przydenny tryb życia, odżywiającą się głównie organizmami bentosowymi. Dojrzałość płciową osiąga między drugim a trzecim rokiem życia. Tarło odbywa w podwodnych, naturalnych kryjówkach, gdzie samiec opiekuje się ikrą i larwami.

cechy gatunkowe:

- oczy osadzone na wierzchu głowy
- dolna szczęka krótsza i węższa od górnej
- nozdrza wynicowane w kształcie dwóch krótkich rurek
- ubarwienie ciała żółto-brązowe z 4-5 pionowymi czarnymi smugami po bokach
- płetwy parzyste (piersiowe) i nieparzyste prążkowane poprzecznie
- dorasta do 10 cm długości ciała

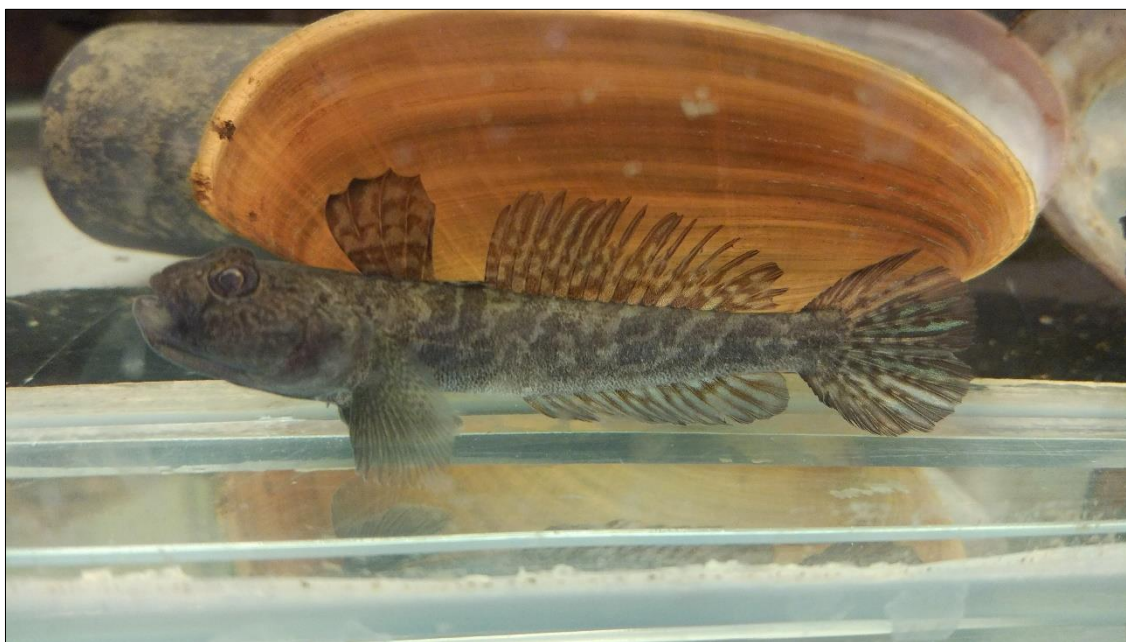

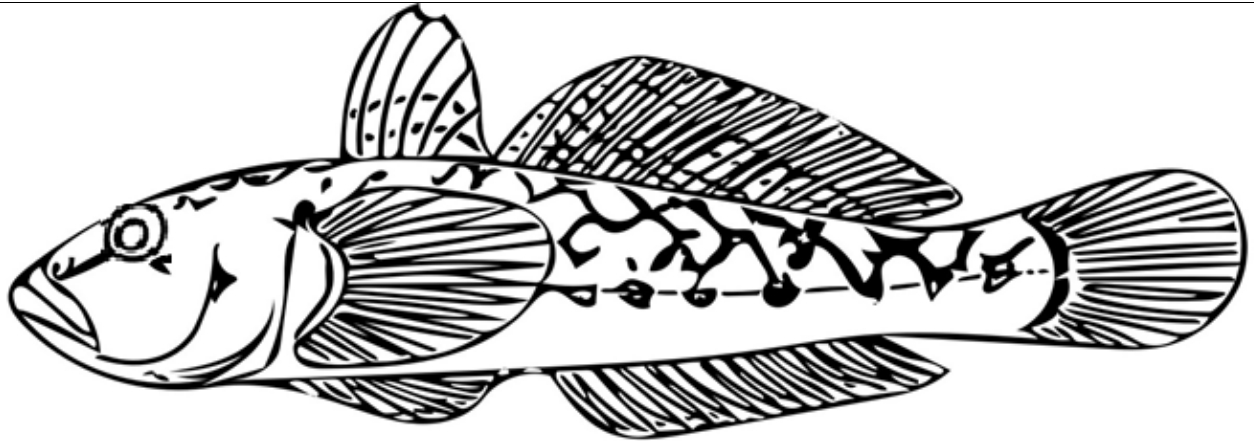
babka tusa - *Neogobius (Babka) gymnotrachelus* (Kessler, 1857)

Gatunek natywny dla zlewiska Morza Czarnego, Azowskiego i Kaspijskiego. W Polsce występuje w dorzeczu Wisły i Odry. Jest rybą preferującą siedliska o miękkim, ilastym oraz ilasto-piaszczystym podłożu z domieszką mułu, często porośniętym roślinnością naczyniową. Żeruje przede wszystkim na bezkręgowcach (larwach ochotkowatych, skąposzczetach, skorupiakach czy małżach). Dojrzałość płciową osiąga w 1-2 roku życia. Tarło porcyjne odbywa w kryjówkach (pod kamieniami, obumarłych muszlach), gdzie samiec sprawuje aktywną opiekę nad ikrą.

cechy gatunkowe:

- duża głowa obejmująca ok. $\frac{1}{4}$ długości ciała
- grzbiet głowy do końca kości pokrywowej pozbawiony łusek
- otwór gębowy sięgający przedniej krawędzi oka, wyposażony w duże, mięsiste wargi
- oczy osadzone na wierzchu głowy (odległość między nimi jest mniejsza niż średnica oka)
- krótsza, izolowana pierwsza płetwa grzbietowa nieco wyższa od drugiej
- ubarwienie ciała ciemnoszare, z diagonalnymi, nieregularnego kształtu plamami po bokach

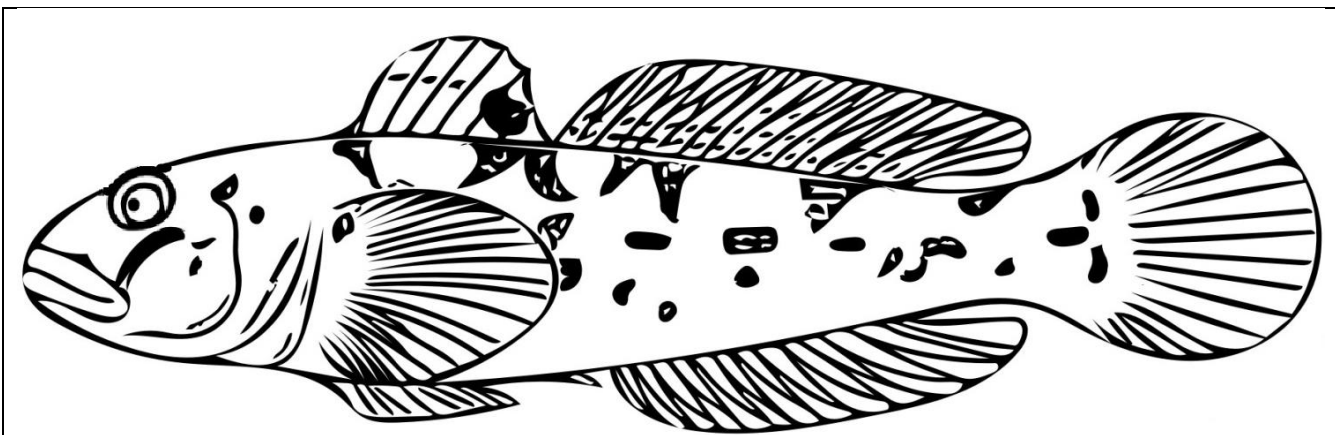
babka szczypta - *Neogobius fluviatilis* (Pallas, 1811)

Gatunek pochodzenia ponto-kaspijskiego. W Polsce obecna w dorzeczu środkowej i dolnej Wisły. Bytuje przede wszystkim w habitatach z piaszczystym lub piaszczysto-mulistym substratem. Żyje do pięciu lat, odżywiając się szerokim spektrum organizmów makrozoobentosowych. Dojrzałość osiąga w 1-2 roku życia, tarło porcyjne odbywając w okresie kwiecień-lipiec, kiedy temperatura wody przekracza 13°C. W czasie tarła samce przyjmują ciemne barwy z jaskrawo-żółtymi obrzeżami płetw.

cechy gatunkowe:

- separowane, prążkowane dwie płetwy grzbietowe równej wysokości
- wysoko osadzone na głowie wyłupiaste oczy
- barwa ciała brązowo-srebrna z czarnymi smugami oraz plamami na wysokości linii nabocznej
- dorasta maksymalnie do 16 cm długości ciała

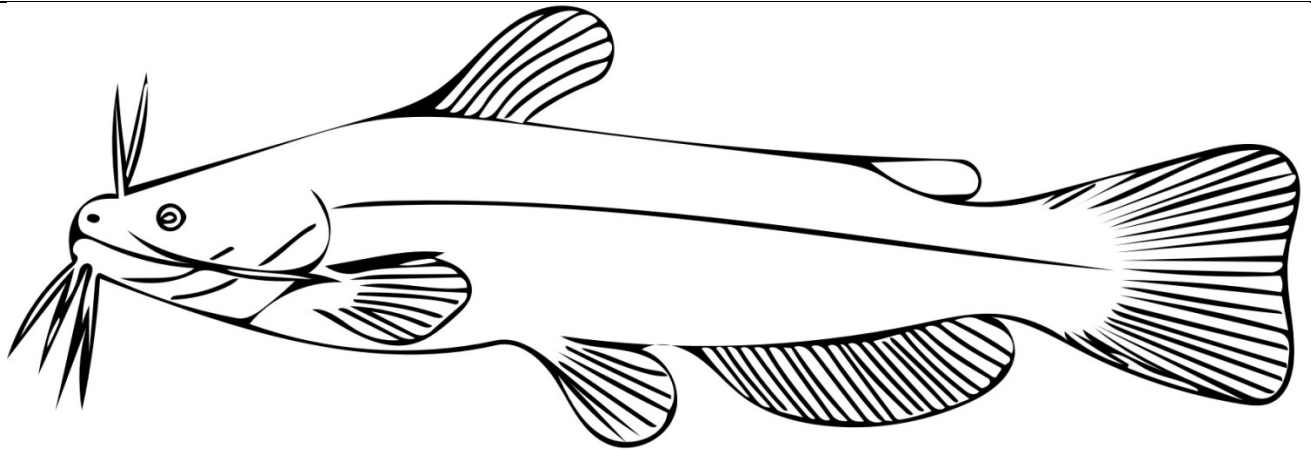
babka bycza – *Neogobius melanostomus* (Pallas, 1814)

Pochodzi z zlewiska Morza Czarnego i Kaspijskiego. W Polsce występuje na całym wybrzeżu Bałtyku, Zalewie Wiślanym, Zatoce Pomorskiej. Jest gatunkiem preferującym słonawe i słodkie wody z dużą ilością substratu roślinnego lub kamienistego. Odżywia się głównie organizmami bezkręgowymi, a dorosłe osobniki niekiedy innymi rybami. Dojrzałość płciową osiąga między 2-3 rokiem życia. Trze się okresie kwiecień-połowa sierpnia, po którym samce aktywnie strzegą zdeponowanej ikry aż do wyklucia larw.

cechy gatunkowe:

- czarna, owalna plamka w tylnej części pierwszej płetwie grzbietowej
- grzbiet głowy pokryty łuskami
- ukośnie osadzony otwór gębowy, z grubymi, mięsistymi wargami
- barwa ciała niebiesko-szara, z widocznymi, nieregularnymi ciemnymi plamami po bokach
- osiąga do 20-25 cm długości ciała

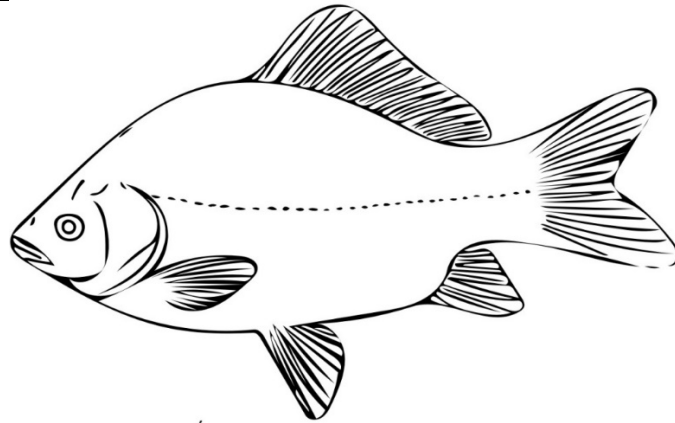
sumik karłowaty - *Ameiurus nebulosus* (Lesueur, 1819)

Jest gatunkiem natywnym dla wód Ameryki Północnej. W Polsce osiąga maksymalnie długość i masę ciała rzędu 30 cm i 350 g. Występuje w wodach stojących oraz płynących, preferując cieplejsze wody (powyżej 20°C). Odżywia się głównie pokarmem zwierzęcym, w skład którego wchodzi skorupiaki planktonowe, larwy owadów, ikra oraz inne gatunki ryb. Jest odporny na niekorzystne warunki środowiskowe takie jak zanieczyszczenia, wahania temperatury czy deficyty tlenowe.

Charakterystyczne cechy gatunkowe:

- pierwsze promienie w formie kolca w płetwach piersiowych oraz płetwie grzbietowej
- 4 pary wąsów wokół otworu gębowego
- płetwa tłuszczowa
- delikatnie wcięta z zaokrąglonymi brzegami płetwa ogonowa
- żółto-brązowe ubarwienie ciała (często z charakterystycznymi ciemnobrązowymi plamami)

karaś srebrzysty – *Carassius gibelio* (Bloch, 1782)

Jest gatunkiem pochodzącym z centralnej Azji, obecnie zasiedlającym obszar całej Europy. W Polsce osiąga maksymalnie 30-40 cm długości i ok. 1 kg masy ciała. Zasiedla stawy, rzeki, starorzecza oraz różne typy jezior. Jest taksonem ciepłolubnym, żerującym najczęściej w strefach przybrzeżnych. Jego pokarm stanowią przede wszystkim skorupiaki planktonowe, larwy owadów. Jest dość odporny na zanieczyszczenia wód, ekstremalne temperatury oraz niską zawartość tlenu.

Charakterystyczne cechy gatunkowe:

- bocznie spłaszczone i mocno wygrzbiecone ciało
- mały końcowy otwór gębowy pozbawiony wąsików
- długa płetwa grzbietowa z delikatnie wciętym górnym brzegiem
- duża plastyczność w proporcjach ciała i ubarwieniu (zależnie od warunków środowiska)

